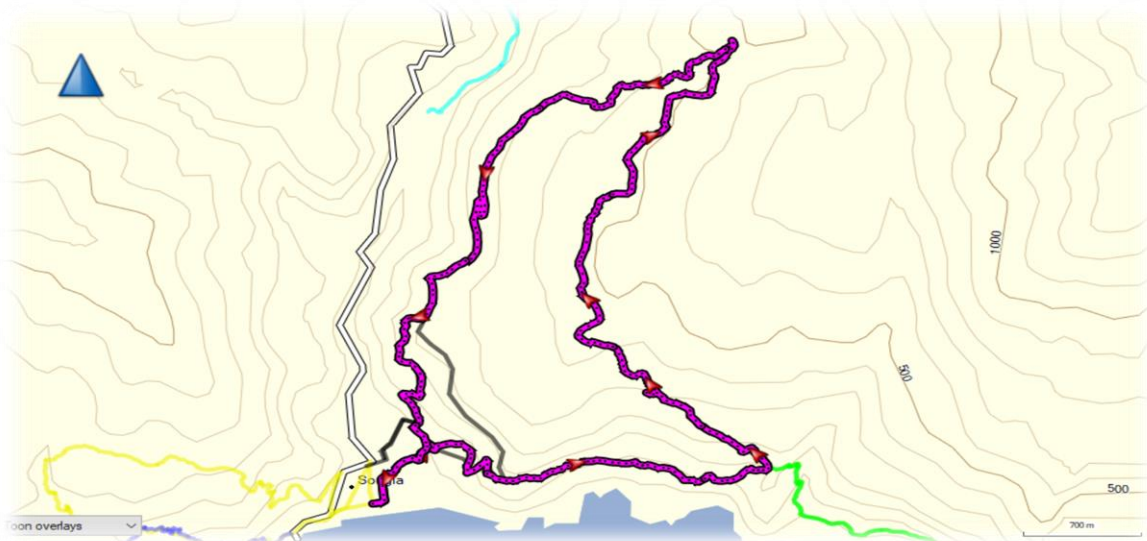

men verwees mij door naar Antonis omdat hij de sleutel had van het museum. Antonis heeft mij het museum laten zien en uit dankbaarheid ging ik met hem iets drinken in zijn restaurant. Ik was met hem nog wat aan het onderhandelen voor een Engelstalige gids voor in het museum. Wanda zit een tafeltje verder en hoort dat mijn Engels niet al te best is en ze vraagt mij uit welk land ik kom. Als ik zeg dat ik Belg ben zegt ze dat we misschien beter Nederlands praten.

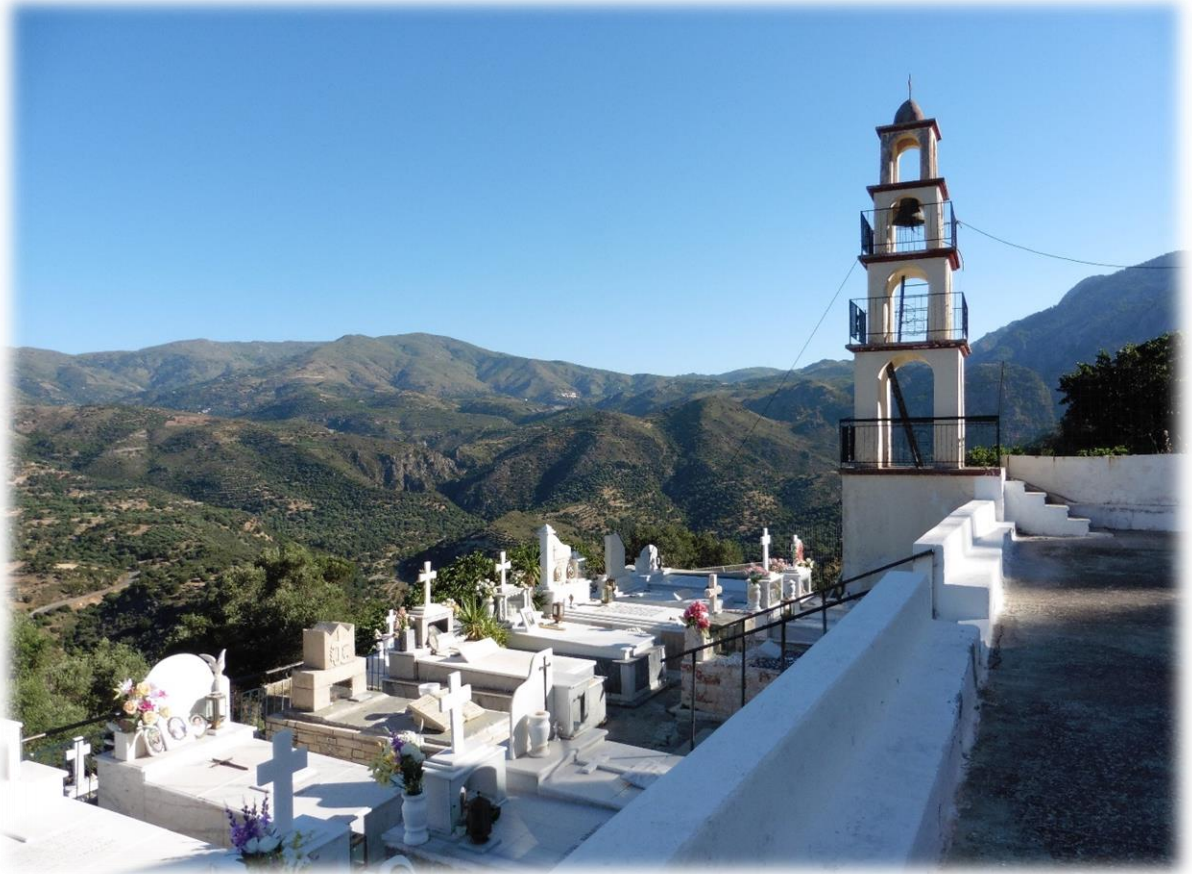
Vrijdag 1 juni 2018

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Sougia – naar de Polifimosgrot
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

Overall kom je geiten en schapen tegen. Ik denk zelf dat er in Kreta meer schapen en geiten zijn dan mensen.

Vandaag doe ik een luswandeling van in Sougia. Onderweg passeer ik het idyllische dorpje Koustogerako waar enkele oude dames, in traditionele kledij lekker zitten te keuvelen. In mijn beste Grieks vraag ik hen of ik een foto mag nemen. Dat blijkt geen probleem te zijn maar de middelste dame trekt wel eerst haar steunkousen nog wat omhoog.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koustogerako, heeft met zijn leger gedurende 2 jaar gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

Ik kom in de Polifimosgrot, de woning van de eenogig cycloop. Evenals vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende vertelt in de Odysee over de eenogige cycloop Polifimos, die als schaapherder in een grot op Kreta zou hebben gewoond, Odysseus en zijn metgezellen bij een zwerftocht over het eiland gevangen nam en diverse mannen oppeuzelde.

Uiteindelijk ramde Odysseus het monster tijdens zijn slaap een puntige houten paal in zijn oog en wist te ontkomen. Van deze legende werd er tevens een film uitgebracht.

Op deze plaats is een bewoner van Sougia, jaren geleden, een natuurlijke dood gestorven.

Zaterdag 2 juni 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Omalos – naar de Kalergihut
- Afstand : km
- Stijgen : 00 m
- Dalen : 00 m
- Duur : uur

Af en toe kom je als wandelaar wel eens een kadaver van een geit of schaap tegen. Hier in Kreta lijkt dat toch meer te zijn dan elders maar hier zijn er dan ook meer dan elders.

Ik doe vandaag de wandeling naar de Kallergihut. Het is de enige hut op Kreta die bemand is. Er zijn ook nog twee niet bemande hutten op Kreta. Bij mijn aankomst blijkt de hut echter gesloten te zijn. Een tegenvaller.

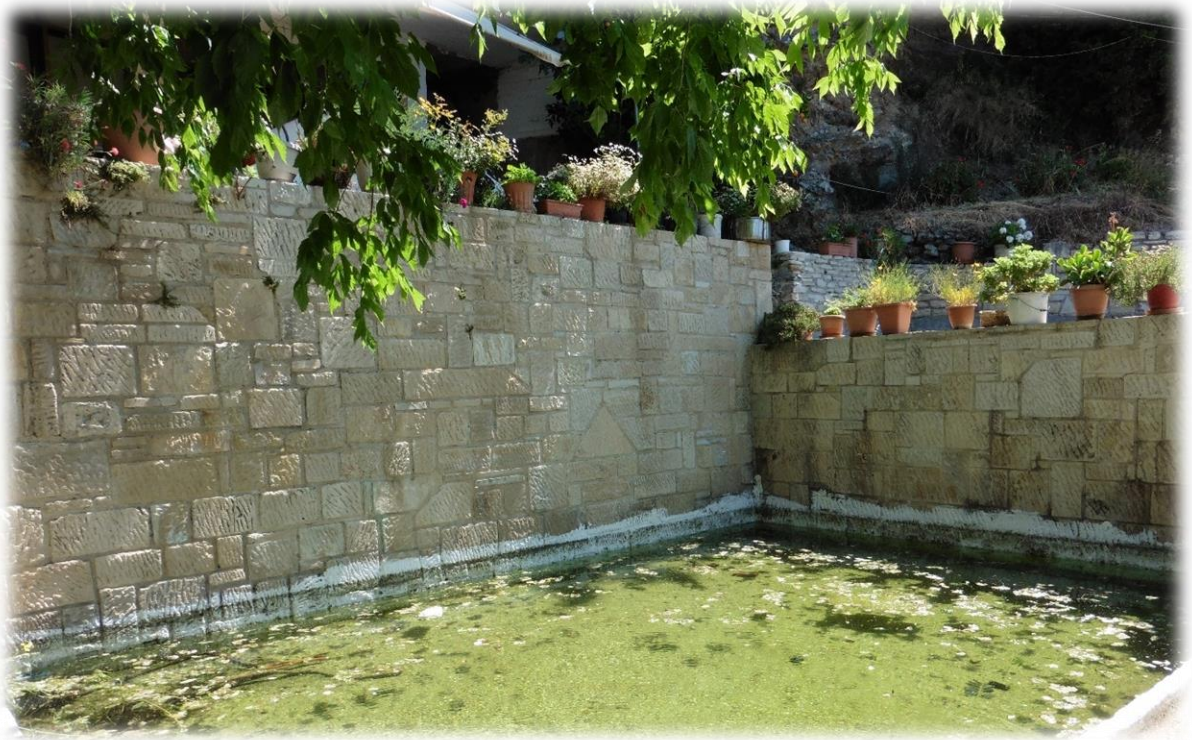

Ik besluit dan maar terug te keren en met de auto naar Paleochora te rijden en even halt te houden in elk dorpje dat ik passeer. Op een bepaalde plaats zie ik witte dingetjes hangen. Ik dacht eerst dat het slakjes waren maar als ik het afbreek is het kalk. Het is de eerste maal dat ik zoiets zie.

Kreta is ontstaan door de botsing van twee tektonische platen (europese en de afrikaanse tektonische plaat). Door deze krachten zijn in der loop van miljoenen jaren scheuren ontstaan in de korst. Deze scheuren bevatten veel kalksteen en marmer. Door regenwater, smeltwater en een constante opwaartse druk zijn er kloven en grotten ontstaan op Kreta.

Op Kreta leven niet veel verschillende soorten dieren. Veel dieren, o.a. konijnen, hazen en dassen, zijn zeldzaam geworden door jacht. Hagedissen en gekko's zijn veelvuldig aanwezig op Kreta. Schorpioenen en niet giftige slangen komen ook voor, maar zijn bang voor de mens en worden door toeristen weinig gezien. De steek van de schorpioen is zeer pijnlijk maar niet dodelijk.

Bloemen en planten zijn er in een grote diversiteit op Kreta. Zo kent Kreta ongeveer 25 orchideeën soorten en vele soorten wilde kruiden. In het voorjaar zijn weidevelden begroeid

met talloze wilde bloemen wat een bloemenzee van kleuren voortbrengt. Een aantal planten zijn uniek op Kreta zoals, de Diktamo, de Kretenzische iris, het Kretenzische zonneroosje, de Kretenzische pijpbloem en de Kretenzische zwaardlelie.

Hoezo, wegwerppallet? Je kan er toch een mooie tafel mee maken!

Kreta kent een rijke historie. Op het eiland is dit zichtbaar in alle opgravingen die je kunt bezoeken tijdens een vakantie. De eerste tekenen van bewoning dateren uit 6500 v Chr. toen

de volkeren uit Klein-Azië zich vestigden op Kreta. Rond 3300 v Chr. vestigde de Minoïsche beschaving zich op Kreta en brachten zeevaarders, landbouwers en handelaren voort. Waarschijnlijk kwam er een einde aan deze beschaving door een verwoestende aardbeving en een vulkaanuitbarsting.

De Minoïsche tijd wordt opgevolgd door de Dorische tijd. Een tijd waar vele oorlogen om Kreta gevoerd zijn. Romeinen, Arabieren, Byzantijnen, Venetiërs en Turken heersten in verschillende perioden op Kreta. In de Romeinse periode werd het eiland weer opgebouwd.

Er werden wegen aangelegd, tempels en aquaducten gebouwd. Ook deze periode eindigde door een alles verwoestende aardbeving en een daarop volgende tsunami.

Na de Romeinen namen de Arabieren de heerschappij op het eiland over en heersten ongeveer anderhalve eeuw op het eiland. In de tijd van de kruistochten kreeg Bonifatius van Montferrato de macht op het eiland, maar verkocht Kreta al snel aan de Venetianen. Zij

heersten 4 tot 5 eeuwen op het eiland. De Kretenzers kwamen veelvuldig in opstand, maar deze werd met harde hand neergeslagen. Na de val van Constantinopel (1454) kwam er meer rust en leefden de Kretenzers en de Venetianen in vrede naast elkaar. Het eiland kwam in een culturele bloei. Tegenwoordig zijn de Venetiaanse invloeden nog steeds zichtbaar op het eiland.

In 1645 vielen de Turken Kreta binnen en maakte een einde aan de Kretenzische Renaissance. De Turken onderdrukte de Kretenzers en verplichtten hen zich te bekeren tot de islam. De Kretenzers kwamen in opstand en samen met de Grieken en Egyptenaren probeerden zij deze onderdrukking te stoppen.

Een korte tijd was Kreta in handen van Egypte, maar het werd al snel veroverd door de Ottomanen. Na het drama in Arkadi-klooster in 1866 werd het verzet tegen de Turken sterker. In 1879 dwongen Frankrijk, Engeland, Rusland en Italië de Ottomanen het verdrag van Chalepa te ondertekenen wat inhield dat Kreta meer vrijheid kreeg en Grieks een officiële taal werd. Echter was de reactie van de Ottomanen niet zachtzinnig en werden dorpen verwoest en Kretenzers vermoord.

In 1913 werd Kreta opgenomen in het koninkrijk Griekenland. In de grote wereldoorlogen vochten de Kretenzers voor Griekenland en werden de Duitsers verdrongen van Kreta. Kreta is tegenwoordig een van de meest welvarende delen van Griekenland, mede door toerisme.

Op Kreta is de bevolking overwegend Grieks Orthodox. Daar hechten de bewoners ook een grote waarde aan. Ook zijn de Kretenzers trots op hun Griekse taal. Dus als je naar Kreta op vakantie gaat, doe je de Kretenzers eer aan door een paar woordjes Grieks te spreken.

Met zo'n 300 dagen zon is Kreta naast Cyprus een van de zonnigste en warmste reisdoelen aan de Middellandse Zee. Het mediterrane klimaat wordt bepaald door heet-droge zomers en koelvochtige winter.

Kreta is een eiland in de Middellandse Zee maar de zee tussen Kreta en Noord Afrika noemt men de Libische Zee.

In de Libische Zee zwemmen dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton.

Zeeschildpadden zwemmen en nestelen zich hier sinds duizenden jaren. Ze zijn nu met uitroeiing bedreigd vanwege de aantasting van hun broedgebied, vervuiling en moderne vistechniek. De Dikkopschildpadden worden zo'n 82 tot 105 cm lang en wegen 66 tot 101 kg.

Kreta is ontegensprekelijk een mooi wandeleiland. Ik hoop er nog vaak terug te komen.

Langs deze weg wil ik mijn speciale dank uiten aan de drie Nederlandse dames die Sougia rijk is maar ook aan hun echtgenoten en de Nederlands sprekende Stephanos. Zij hebben mij heel goed geholpen en wisten mij alles te vertellen over kerken, kapellen, baaien, kapen, grotten, kloven en monumenten die ik op mijn wandelingen ben tegengekomen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Foto's en tekst : Ludwig D'Haese